

Vodmatske iskrice

Šolski časopis OŠ Vodmat

letnik 3, številka 1/2024

»Šola je zgradba s štirimi stenami
in prihodnostjo vmes.«

/L. Watters/

Vodmatske iskrice

Letnik 3, številka 1/2024

Osnovna šola Vodmat,
Potrčeva 1, Ljubljana

Telefon: 01 520 38 50

Faks: 01 520 38 58

Internet: [http://](http://www.osvodmat.si)

www.osvodmat.si

E-naslov: tajnistvo@osvodmat.si

Mentorica in urednica:
Tjaša Golobič Štucin

Novinarke: Melissa Hodžič,
Vita Kores, Diana Košuta,
Ema Puc, Astrid Rozman Mu-
jić, Mia Uran Maravič, Lara
Vertič,

Sodelujoči: učenci in učitelji
OŠ Vodmat

Slike likovnih izdelkov učen-
cev od 1. do 9. razreda.

Jezikovni pregled: aktiv uči-

Letošnja številka Iskrice je posvečena tematikama
duševnega zdravja in gibanja.

*Naj se med branjem
iskrijo nasmehi!*

Vodmatske iskrice

kazalo

IZ PRVE ROKE	4
DOGAJA SE	10
POD GLADINO	20
ZA ZABAVO	40

Intervju s socialno pedagoginjo Petro Čeh

Socialna pedagoginja, Petra Čeh je na Oš Vodmat zaposlena peto leto. Vas zanima, kaj je povedala o tem, kako skrbeti za dobro počutje?

Koliko časa že poučujete na naši šoli?

Zdaj teče peto šolsko leto.

Kaj ste po poklicu?

Po poklicu sem socialna pedagoginja, zaposlena pa sem kot učiteljica dodatne strokovne pomoči.

Ali radi opravljate svoj poklic? Zakaj?

Ja, zelo rada opravljam svoj poklic. Zelo prijetno je.

Kakšno delo opravljate?

Učence vzamem iz razreda za individualno delo in potem počnem z njimi različne stvari, odvisno od učenca. NIKOLI NI DOLGČAS, ker je z vsakim zelo drugače.

Kako potekajo vaše učne ure?

Tako kot sem že malo prej izdala, torej določene učence vzamem iz razreda. Ni tako kot v razredu, ko pouk poteka v skupini. Pri nas poteka individualno, kar pomeni, da se pouk prilagodi vsakemu posebej in potem delamo različne stvari, odvisno od tega, kaj učenec potrebuje. Kdaj se tudi malo pogovarjamo, delamo vaje, se učimo.

V letošnjem letu na šoli posevčamo posebno pozornost tematikama duševnega zdravljenja in gibanja. Kaj je za vas duševno zdravje?

Da imamo dober pogled nase, da se dobro počutimo in imamo pozitiven pogled na svet. To pomeni, da sebe dojemamo kot nekaj pozitivnega in tudi na ljudi okoli sebe gledamo kot na nekaj pozitivnega in dobrega. Zdaj to ne pomeni, da če se kdaj počutimo slabo, da imamo slabo duševno zdravje, je pa odvisno od tega, kako se soočamo z težavami. Torej tisti, ki imajo dobro duševno zdravje, se bodo s težavo znali soočiti.

Kaj so to duševne bolezni?

Po navadi ne govorimo o duševnih motnjah kot o bolezni, bolj zaradi tega, ker duševnih motenj ne razumemo. Ker, na primer, to ni gripa, da bi vedeli, kako se pozdraviti, kako bo to približno potekalo, itd. Pri boleznih točno vemo, kakšno bo zdravljenje in potek bolezni, pri duševnih motnjah pa pri večini ne vemo vzroka, ne vemo, kako se jih zdravi in tudi nimamo predpisanega

Kaj so to duševne bolezni?

Po navadi ne govorimo o duševnih motnjah kot o bolezni, bolj zaradi tega, ker duševnih motenj ne razumemo. Ker, na primer, to ni gripa, da bi vedeli, kako se pozdraviti, kako bo to približno potekalo, itd. Pri boleznih točno vemo, kakšno bo zdravljenje in potek bolezni, pri duševnih motnjah pa pri večini ne vemo vzroka, ne vemo, kako se jih zdravi in tudi nimamo predpisanega zdravljenja. Zato govorimo v DUŠEVNIH MOTNJAH. Ampak tukaj je treba izpostaviti, da če ti na primer umre nekdo bližnji, je normalno, da si žalosten, in v tem primeru ne moremo reči, da si zato duševno moten. Takrat je čas za žalovanje in je povsem normalno, da si žalosten.

Kako na šoli skrbimo za duševno zdravje učencev?

Na šoli nam je zelo pomembno, da imate učenci čim boljše duševno zdravje, zato skrbimo za to, da se dobro počutite. Z učitelji se veliko izobražujemo glede duševnega zdravja, potekajo razne delavnice. Če imate kdaj kakšne težave, se lahko obrnete na šolsko svetovalno službo. Na oddelčnih skupnostih se lahko pogovarjate, tudi na učitelje se lahko obrnete, če imate težave.

Ali v zadnjem času opazate porast duševnih stisk med učenci?

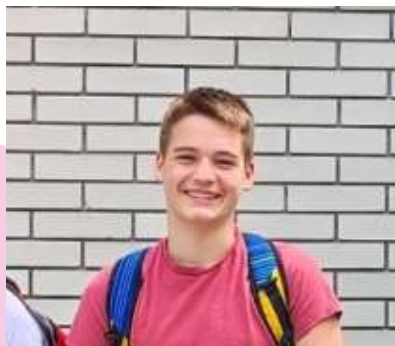
Lahko bi rekli, da na svetu opazamo porast stisk, za kar je več razlogov. Dejstvo je, da so otroci bolj obremenjeni, imajo več obveznosti, potem druga stvar so tudi socialna omrežja, ki jih včasih ni bilo. Tukaj se učenci primerjajo z drugimi vrstniki s celega sveta. To je kar velik pritisk, ko vidiš, kje drugi živijo in kako zgledajo in se hitro lahko začneš obremenjevati, kakšen si ti. Potem je tukaj še »cyber bullying«, nasilje preko interneta oziroma spletno nasilje, ki lahko zelo negativno vpliva na človeka.

Kaj bi svetovali nekomu, ki je dlje časa žalosten in brez volje do dela ter se morda ne počuti dobro v svoji koži?

Zdaj spet bom rekla, da če je to zaradi nekega dogodka, kot je na primer smrt bližnjega ali prepir s prijateljem, slaba ocena, bolezen bližnjega, je normalno, da si žalosten. Če pa to traja res dolgo, npr. pol leta ali več, potem si moraš poiskati pomoč. Pokličeš lahko Tom telefon, To sem jaz ali pa poveš staršem, učitelju, in se pogovoriš.

Učiteljica Petra, hvala, da ste si vzeli čas za ta intervju!

Diana Košuta (5.b), Astrid Rozman Mujić (5.b), Mia Uran Maravić (5.b),

(Nik Gričar)

Intervju s prostovoljcem leta, Nikom Gričarjem in Marušo Žagar

Socialna pedagoginja, Petra Čeh vodi tudi interesno dejavnost Prostovoljstvo, v kateri aktivno sodelujeta učena Nik in Maruša.

Na kratko se predstavita našim bralcem.

Maruša: Sem Maruša Žagar, učenka 8. b razreda.

Nik: Sem Nik Gričar, hodim v 7. razred.

Oba obiskujeta interesno dejavnost Prostovoljstvo. Nam lahko poveste kaj več o tej dejavnosti?

Maruša: Prostovoljstvo je namenjeno mlajšim učencem, ki jim prostovoljci v času podaljšanega bivanja ali pa jutranjega varstva pomagamo pri domačih nalogah, branju. Včasih jim pripravimo tudi kakšno dodatno zanimivo dejavnost. Vse v dogovoru z učiteljem oz. učiteljico.

Zakaj sta se odločila za sodelovanje pri Prostovoljstvu?

Maruša: Ker imam rada otroke.

Nik: Prostovoljec sem bil že lansko šolsko leto in mi je bilo delo z mlajšimi učenci zelo všeč.

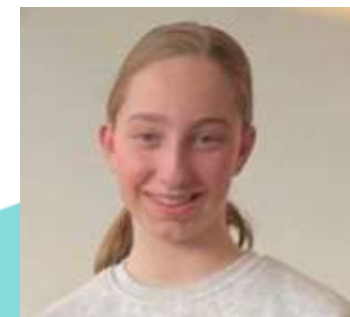
Lansko leto sta bila izbrana za prostovoljca leta. Čestitamo. Kdo vaju je izbral in kako lahko nekdo postane prostovoljec leta?

Nik: Izbrala naju je mentorica, Petra Čeh. Prostovoljec leta pa postaneš tako, da si vzoren prostovoljec, da mlajšim učencem pomagaš in da to rad delaš.

Kaj želite postati po poklicu, katero delo želite opravljati v prihodnosti?

Maruša: Rada imam glasbo, zato bi delala z otroki v glasbeni šoli.

Nik: Nimam še izbranega poklica. Rad pomagam ljudem, zato verjetno kaj v tej smeri.

(Maruša Žagar)

Hvala, da sta si vzela čas za pogovor!

Diana Košuta (5.b), Astrid Rozman Mujić (5.b), Mia Uran Maravić (5.b),

Intervju z učitelji športa: Aljo Drašler, Mihom Mariničem in Živo Štucin

Aktiv učiteljev športa smo povprašali, kako pomembno je gibanje za njih. Vabljeni k branju intervjuja.

Zakaj ste si izbrali ta poklic?

Učiteljica Alja: Zato, ker se rada ukvarjam s športom in tudi z otroki. Ne maram služb oz. delovnih mest, kjer moraš sedeti za računalnikom. Rada imam službe, ki so razgibane.

Učitelj Miha: Že od nekdaj sem želel biti učitelj športa. Ta poklic rad opravljam. Sedaj poučujem že 14. leto in vedno rad srečam bivše učence, ki so sedaj že odrasli in z njimi tudi obujam spomine.

Učiteljica Živa: Ta poklic sem si izbrala zaradi ljubezni do športa in gibanja. Zdi se mi, da imam veliko potrpljenja za delo z ljudmi, in rada bi ljubezen do športa privzgojila tudi današnjim otrokom.

Kateri šport je vaš najljubši?

Učiteljica Alja: Moj najljubši šport je potapljanje in nasploh imam najraje poletne športe.

Učitelj Miha: Všeč so mi vsi športi, a najljubša mi je košarka.

Učiteljica Živa: Moj najljubši šport je košarka.

Ali ste kot otrok kaj trenirali?

Učiteljica Alja: Trenirala sem atletiko, in sicer tek na 400 m, zdaj pa treniram hip hop.

Učitelj Miha: Treniral sem košarko.

Učiteljica Živa: Kar nekaj let sem trenirala plavanje, ampak nikoli na tekmovalnem nivoju.

Ali menite, da je duševno zdravje povezano s športom?

Vsi trije: Seveda, s športom si lahko pomagamo, da se bolje počutimo v svoji koži.

Ali mislite, da se otroci dovolj gibajo?

Učiteljica Alja: Odvisno, eni se gibajo dovolj, večina pa ne. Mislim, da se predvsem starejši gibajo manj, kot je potrebno.

Učiteljica Živa: Mislim, da se današnji otroci premalo gibajo, vsaj večina od njih. Verjetno pa se premalo gibamo tudi odrasli.

Če je učenec na telefonu eno uro na dan, koliko časa naj nameni gibanju?

Vsi trije: Vsaj dve uri gibanja bi bilo idealno. Če pa je na telefonu dve uri, pa štiri ure gibanja, najbolje na svežem zraku.

Kako vi skrbite za svoje duševno zdravje?

Učiteljica Alja: Tečem, treniram hip hop, berem knjige in se družim s prijatelji. Včasih grem tudi na kakšen hribček.

Učitelj Miha: V prostem času se veliko ukvarjam s športom.

Učiteljica Živa: Sama za svoje duševno zdravje skrbim tako, da se redno ukvarjam s športom, rada tudi spim, zato si tudi za spanje vzamem vedno dovolj časa.

Kaj bi sporočili našim bralcem?

Vsi trije: Telefone pustite doma in se čim več družite zunaj na svežem zraku s prijatelji ter ohranite otroka v sebi.

Učiteljici Alja in Živa, učitelj Miha, hvala, da ste si vzeli čas za ta intervju!

Ema Puvc (5.b) in Lara Vertič (5.b),

Var(č)ne poti

Učenci 5. a so s svojim likovnim delom zmagali na nagradnem natečaju »Trajnostno povezani«, na temo »Var(č)ne poti«.

(Mentorica Brigita Merše.)

Ekipna atletika

Na Ekipnem prvenstvu v atletiki za ljubljanske osnovne šole sta se odlično odrezali Stela Krulej Trivković, ki je osvojila 1. mesto (vorteks), in Jerca Brcar, ki je osvojila 3. mesto (skok v daljino).

NTC delavnice

NTC delavnice (učenje skozi igro in z gibanjem po metodi dr. Rajovića) potekajo tudi na naši šoli. Učenci na delavnicah razgibavajo možgane in telo.

Jesenski kros

V Tivoliju so zbrali najhitrejši tekači in tekačice ljubljanskih osnovnih šol. Najboljši rezultat v svojih kategoriji (tekmovalo se je po letnicah rojstva) je dosegla Katarina Klemenc, in sicer 3. mesto.

Polfinalno prvenstvo v akrobatiki

Na OŠ Cvetka Golarja v Škofji Loki potekalo polfinalno prvenstvo v akrobatiki za osnovne šole. Ekipa starejših deklic je osvojila 1. mesto in se uvrstila na državno prvenstvo. V ekipi so: Nikolina iz 6. b, Lana, Eva, Anja iz 7. b in Maša iz 8.

Božično-novoletna stojnica

Tradicionalna božično-novoletna stojnica je v prostore šole privabila veliko število obiskovalcev.

Državno tekmovanje Bober

Na FERi Univerze v Mariboru je potekalo državno tekmovanje Bober (računalništvo). Fedja Kandare je dosegel zlato priznanje. (Mentorica Marina Popović.)

Gostili smo snemalno ekipo oddaje Čist hudo

Za ekipo oddaje Čist hudo so učenci predmetne stopnje oblekli v pižame, saj so predstavljali naš projekt – tematske petke. Prispevek je bil objavljen v oddaji Infodrom.

13. Slovenska glasbena olimpijada

Na državnem tekmovanju 13. Slovenska glasbena olimpijada si je Maruša Žagar prislužila srebrno priznanje. (Mentorica Simona Burkeljca.)

17. Mednarodna kiparska kolonija mladih Črnomelj

Tema 17. Mednarodne kiparske kolonije mladih Črnomelj (MKKMČ) je bila Domovina.

Ema Turk Fattori je dobila posebno nagrado – njen izdelek z naslovom Železna srajca bo vlit v bron.

(Mentorica Brigita Merše.)

Zaključek bralne značke

Ob zaključku bralne značke nas je obiskal pisatelj in ilustrator Uroš Hrovat.

Praznujemo 60 let šole – Kresniček

V okviru praznovanja 60 letnice šole, je potekala premierna uprizoritev mladinske spevoigre Radovana Gobca z naslovom Kresniček, pri kateri je sodelovalo 93 pevcev Otroškega pevskega zbora in Mladinskega pevskega zbora OŠ Vodmat, igralcev dramskega krožka OŠ Vodmat in plesalcev plesnega krožka OŠ Vodmat.

Zdrav dih za navdih

Učenki 8. b sta na državnem tekmovanju Zdrav dih za navdih osvojili trstiki – Luna Pekez Pavleković srebrno, Mia Koradej pa zlato.

Zlata grla

Otroški pevski zbor OŠ Vodmat je v Italiji na tekmovalnem koncertu Zlata grla v kategoriji otroških zborov prejel zlato priznanje. (Mentorica Simona Burkeljca.)

Praznujemo 60 let šole – športne igre

Praznovanje 60-letnice naše šole smo zabeležili z več dogodki. Med drugim tudi s športnimi igrami.

Učenci od 1. do 3. razreda so skupaj s starši opravljali športne naloge za Zlati sonček.

Učenci od 4. do 6. razreda so tekmovali proti staršem v igri med dvema ognjema, učenci od 7. do 9. razreda pa so se v skupni ekipi pomerili proti staršem in učiteljem.

Praznujemo 60 let šole - Vodmat ima talent

V mesecu aprilu in maju smo odkrivali talente naših učencev in ugotovili, da jih ne manjka.

V finalnem izboru smo se smejali stand up komikoma, se čudili čarovnijam, vihtenju palice, pripevali znanim pesmim, zadrževali dih ob sestavljanju Rubikove kocke, občudovali gracioznost ritmičnih gimnastičark in balerine Zane Letić, ki je ob koncu prireditve požela velik aplavz in zmagala.

Prireditvev—Bisernica, ob 60 letnici šole

28. 5. 2024 je potekala slavnostna prireditvev Bisernica, ob 60 letnici šole. Rdeča nit prireditve je bilo povezovanje preteklosti s sedanjostjo in zato smo k sodelovanju povabili nekdanjega učenca Urha Mlakarja, ki se je s šestošolcema Emo Lazar in Davidom Trontljem odlično ujel. Skupaj so pričarali humoren in prisrčen večer.

Lepota teka

Prijatelji me vprašajo,
zakaj sem tako lepa in zdrava.
Ne vedo, da se gibam do mojega zadnjega
daha.

Da tečem hitreje kot lenivec
ali kakšen drug plazilec.

Kaj, a oni nikoli niso videli,
da stečem v naravo
in malo v neznano.

Stečem čez njivo, v ravnino,
čez reke in polja.
In potem ...

... se zalubiš v lepote narave, teka in zabave
ter v krasne ljudi, ki ji srečaš na poti
in te nič in nihče ne moti.

Lea Baloh, 7. b

Gibanje

Gibanje je rekreacija
in dobra motivacija.
Po gibanju si truden,
a zjutraj hitro buden.

Mene ne osrečuje nogomet,
zato pa rokomet.
Tam imamo rokometne vloge,
seveda pa imamo tudi žoge.

Ropotajo copati,
srbijo podplati.
Diši že po zmagi,
spet bomo prvaki.

Anja Sovinc, 7. b

Zajec in želva

Leži, leži stezičica,
po nji teče zajčica,
je želvo srečala,
takole jo vprašala:
»Kam se tebi zdaj mudi,
s tako hišico na sebi?«
Tako ji želva odgovorila je:
»Hiša vedno ščiti me.«

Zajčica zadere se:
»Pred kom sploh naj branim te?«
Tako pa želva odgovori:
»Pred volkom, ki za teboj stoji.«

Zajčica obrne se in ji pravi:
»Ne pa ne!«
Želva pa se v hiško skrije
in ji nič več ne razkrije,
saj zajca tam več ni bilo,
ker volku bil je vseč zelo.

Noelle Sabljic, 6. b

Ples je zakon

Ko pomislim na besedo gibanje, pomislim na ples. Ples je že 10 let del mojega življenja. Me osrečuje, ker dam vse svoje skrbi na stran. Ob tem sem vesela in se počutim svobodno. Na plesnih treningih in tekmah se rada družim s prijateljicami in sem zelo vesela, ko jih srečam. Vsakič, ko slišim glasbo, čutim, da bi rada zaplesala. V plesu tudi tekmujem in 14. 11. 2023 sva s soplesalko Hano postali svetovni prvakinji. Ko sem ugotovila, da sva zmagali, se mi je zdelo, da sanjam. Bila sem zelo vesela. Ko so razglasili 1. mesto in so začeli predvajati slovensko himno, sva z Hano zajokali od sreče. Ne predstavljam si življenja brez plesa, saj ga imam zelo rada in si želim še naprej plesati.

Katarina Jeličić, 7. b

Morje in gibanje

S starši se med poletnimi počitnicami navadno za teden dni odpravim na morje.

Ko sem na morju, vsako jutro odidem na sprehod ob obali, kjer se počutim varno in srečno. Med hojo poslušam ptiče, valovanje vode ter opazujem morske živali, ki skačejo iz vode. Po kosilu me najbolj osreči plavanje. Ko plavam, se počutim kot riba, ki veselo plava v vodi in skače iz nje. Pri tem uporabljam roke in noge, da se ne utopim. Med plavanjem zaznavam vonj hrane, ki prihaja iz restavracij, včasih vonjam tudi morje. Ko priplavam do obale, začutim sol na laseh in telesu.

Tudi to poletje sem šla vsak dan plavat v morje ali v bazen. Po tednu dni smo odšli domov, kjer me je čakal moj hišni ljubljencek.

Laura Visočnik, 7. b

Trampolin park

Bil je čudovit sončen dan, ko sem se odločila obiskati trampolin park. Že ob vstopu se začutila val energije in navdušenja. Vzdušje je polno smeha in veselja. Ko sem stopila na prvi trampolin, sem začutila, kako se je moje telo prebudilo. S skokom sem se dvignila v zrak, pod mano se je odzivala plastična elastična podlaga. Prvi skoki so bili previdni in zadržani, saj sem se še navajala na novo izkušnjo. A ko sem pridobila občutek za ritem in preverila svoje sposobnosti, sem začela izvajati različne trike. S skokom sem se počutila, kot da sem neustrašna akrobatka, ki ima moč, da premaga vsako oviro. Občutek svobode, ki sem ga občutila med letom v zraku, je bil nepozaben. Nisem se mogla ustaviti, želela sem odkriti vse koticke trampolin parka. Povsod so bile postavljene različne strukture, ki so ponujale različne skoke in vznemirjenja. Prijatelji so se pridružili moji pustolovščini, skupaj smo tekmovali, ustvarjali nove trike, se preprosto imeli super. Ko sem se umirila, sem si oddahnila in opazovala druge obiskovalce, ki so še vedno uživali v adrenalinskih aktivnostih. Ko sem zapuščala trampolin park sem bila polna nalezljivega smeha.

Lina Ramčič Gabrijel, 7. b

Moj trampolin

Celo leto sem zbirala denar za trampolin. Ko je prišlo konec šolskega leta, sem si ga kupila. Postavila sem ga na vikendu. Tam kurimo peč, da nam je toplo. In moja mami na vrtu nabira solato.

Postavila sem trampolin in skakala. Ko sem skakala, sem opazila, da me nekdo gleda. Bil je medved, ki je gledal iz gozda. Tudi medved si je želel skakati na trampolinu. V tistem trenutku me je mami poklicala, da gremo domov. Z avtom smo se odpeljali. Ko smo odšli, je medved takoj poskusil skakati na trampolinu. Bilo mu je zelo všeč.

Iz gozda so ga opazovale druge živali in tudi one so hotele poskusiti. Prišle so do medveda in ga prosile: »Ali lahko tudi me skačemo?«. Medved pa jim je odgovoril. »Ne!«.

Vprašale so ga: »Kaj pa če ti plačamo?«. Medved je razmislil in se odločil, da bo pobiral vstopnino za skakanje na trampolinu.

Živali so skakale tako dolgo, da se je že znočilo. Medved je tisti dan veliko zaslužil. In tako so delali nekaj dni, dokler se ni trampolin podrl. Medvedu je bilo zelo hudo, zato se je jezil na živali, ki so ga uničile. In potem je jazbec rekel, da ima zamisel. Vse živali so mu prisluhnile. Rekel je: »Kaj če zbrani denar od vstopnine damo deklici?«. Medved se je strinjal.

Ko sem se vrnila na vikend, je bil trampolin podrt. Bila sem zelo žalostna. Zapihal je veter in mi prinesel pismo. Odprla sem pismo in ga prebrala.

DRAGA MIA, MI SMO TI PODRLI TRAMPOLIN,
ŽAL NAM JE.

ŽIVALI IZ GOZDA

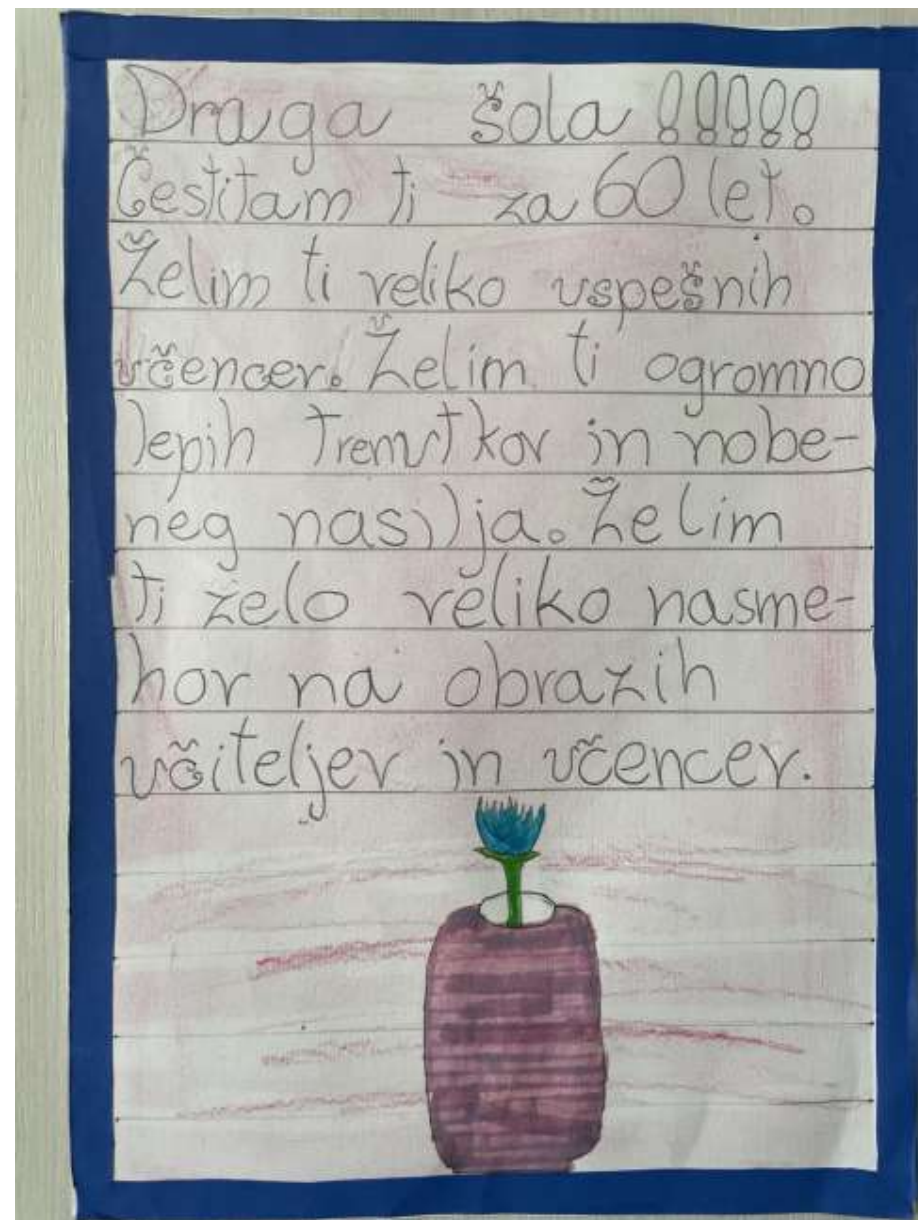
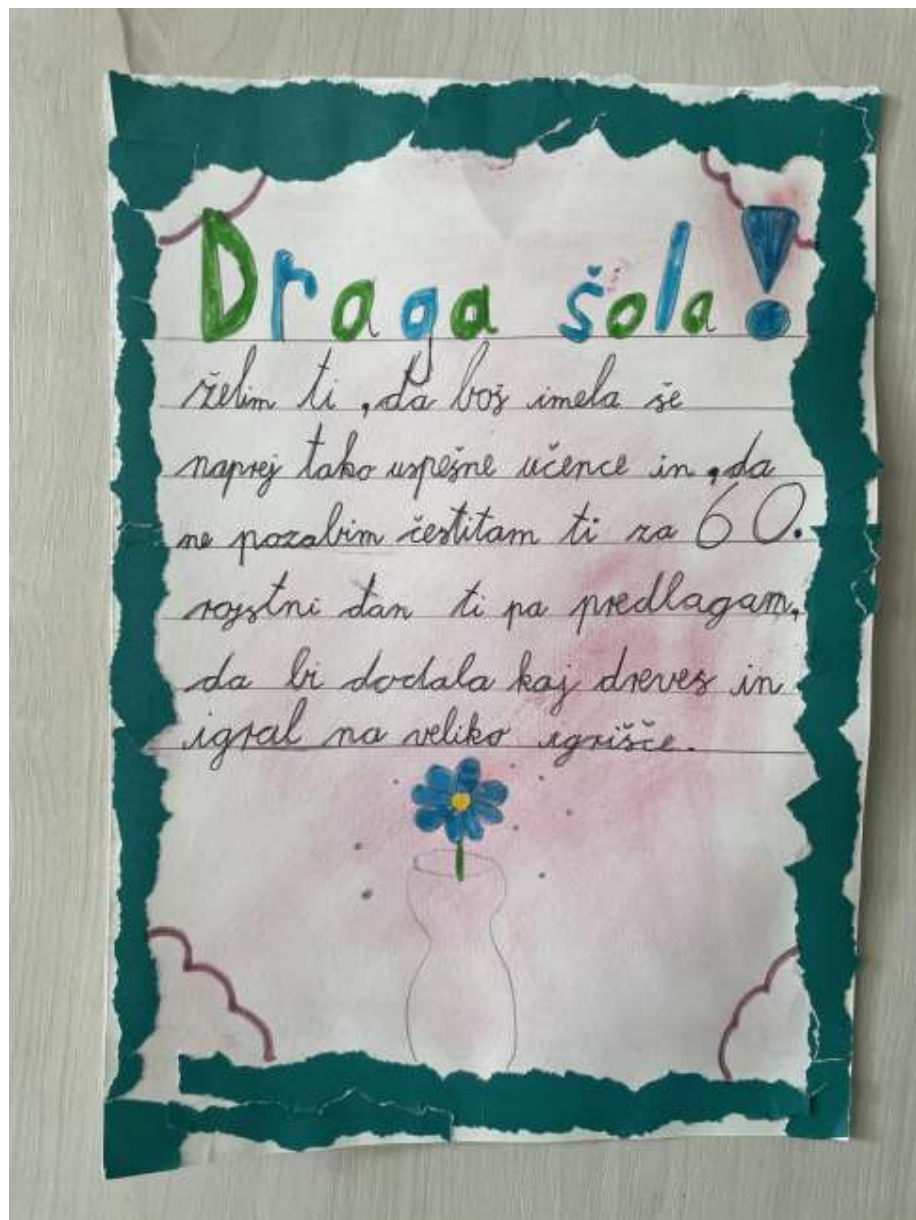
V pismu je bil denar. Denar je bil lepljiv od medu. Odnese sem ga k mami in jo prosila, da me odpelje v trgovino. Bilo je dovolj denarja za dva trampolina.

Sedaj imam enega jaz, na drugem pa v gozdu skačejo živali.

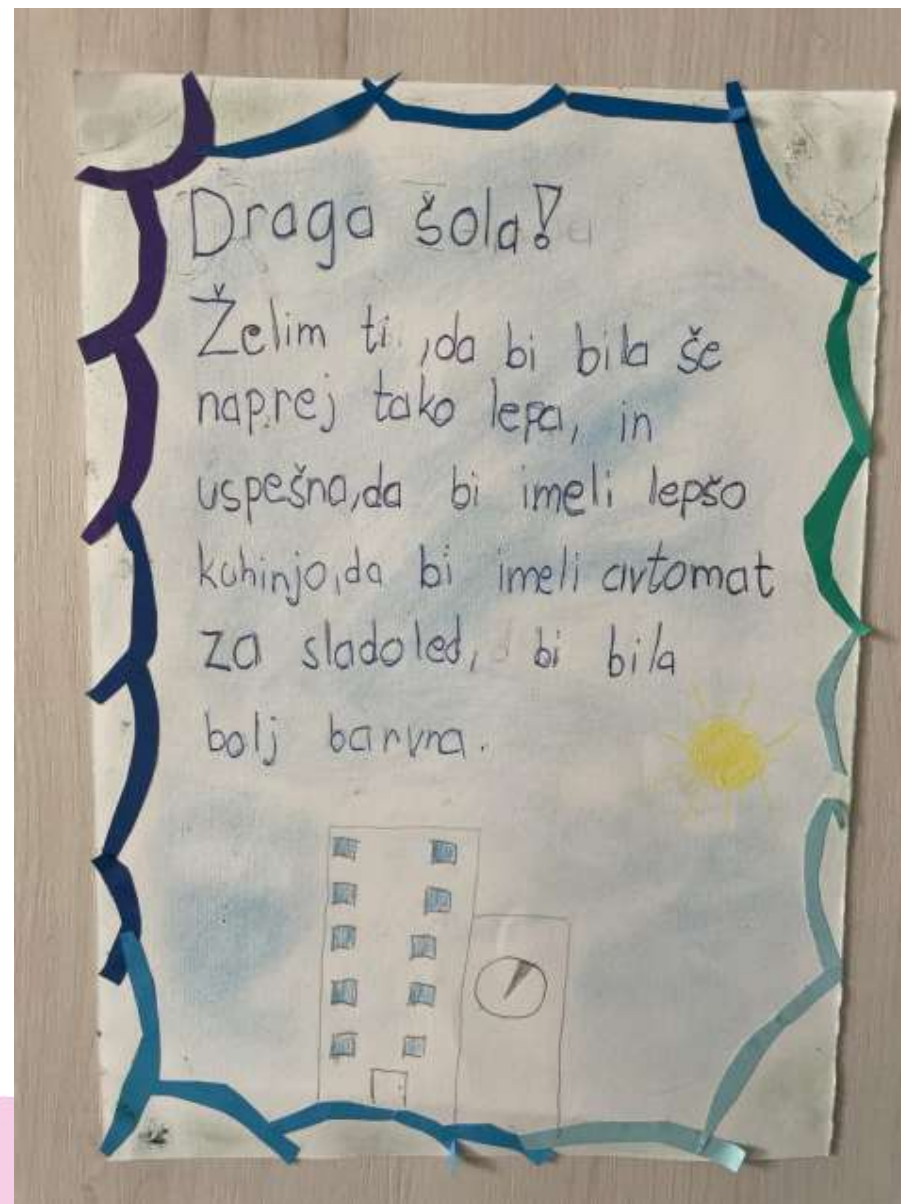
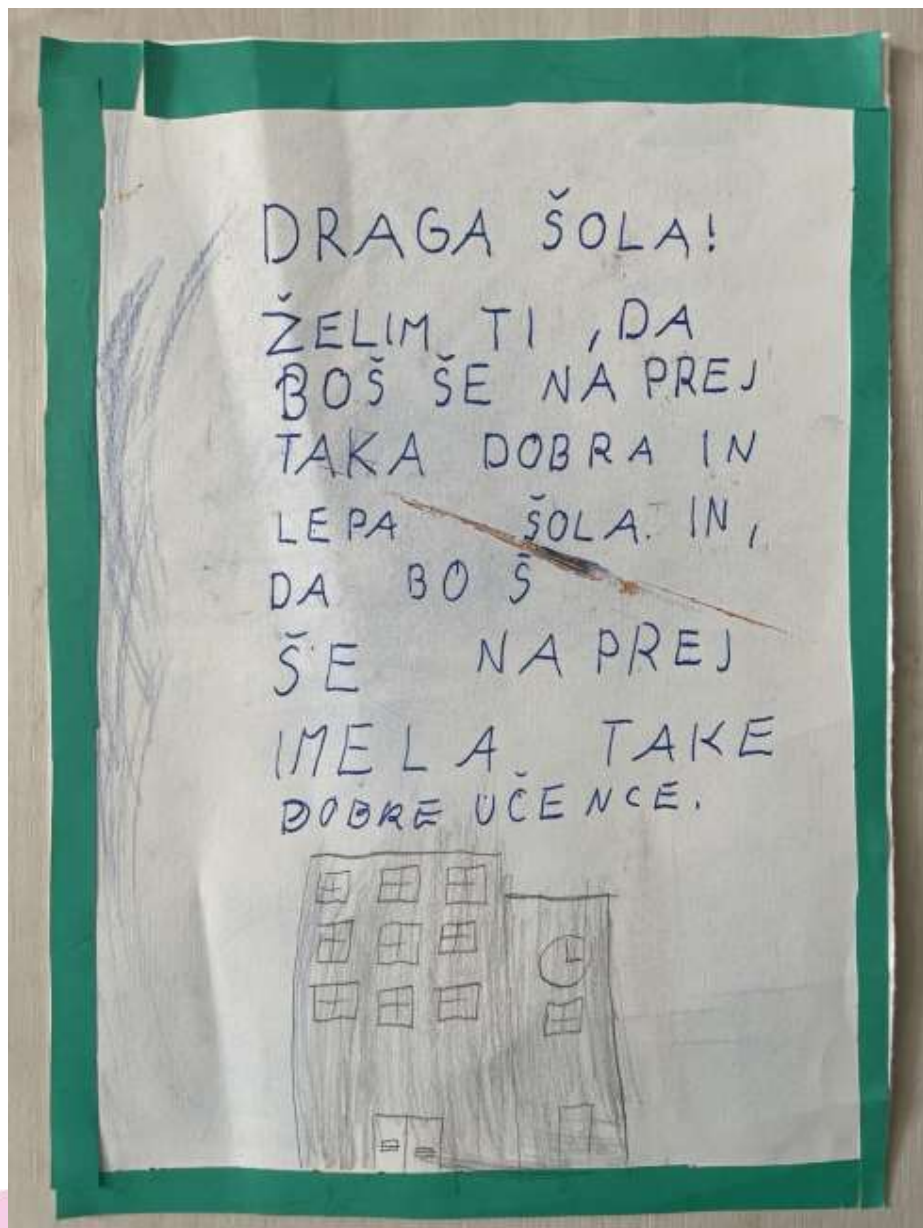
A, včasih je tudi moj trampolin lepljiv. Le zakaj?

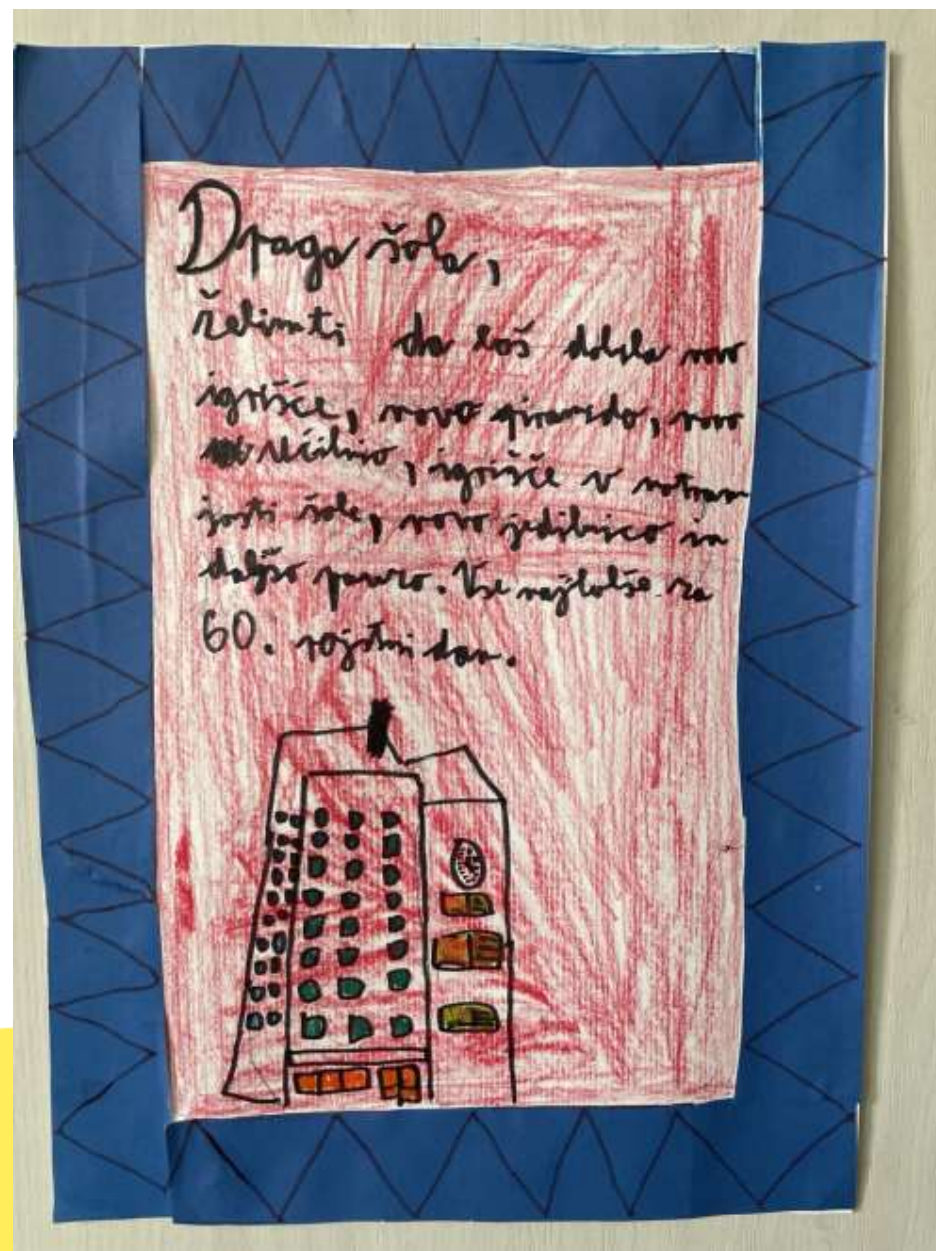
Voščila učencev 4.b razreda Osnovni šoli Vodmat ob 60 letnici.

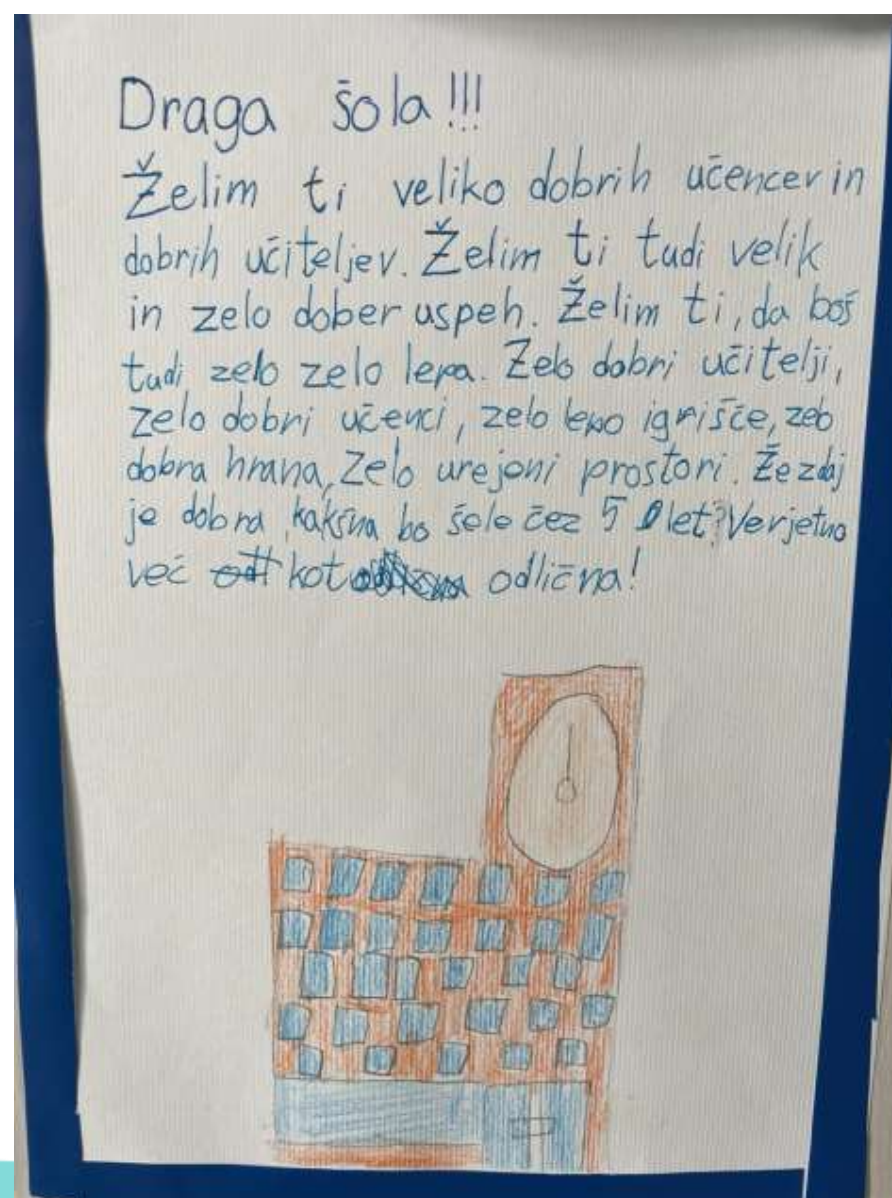
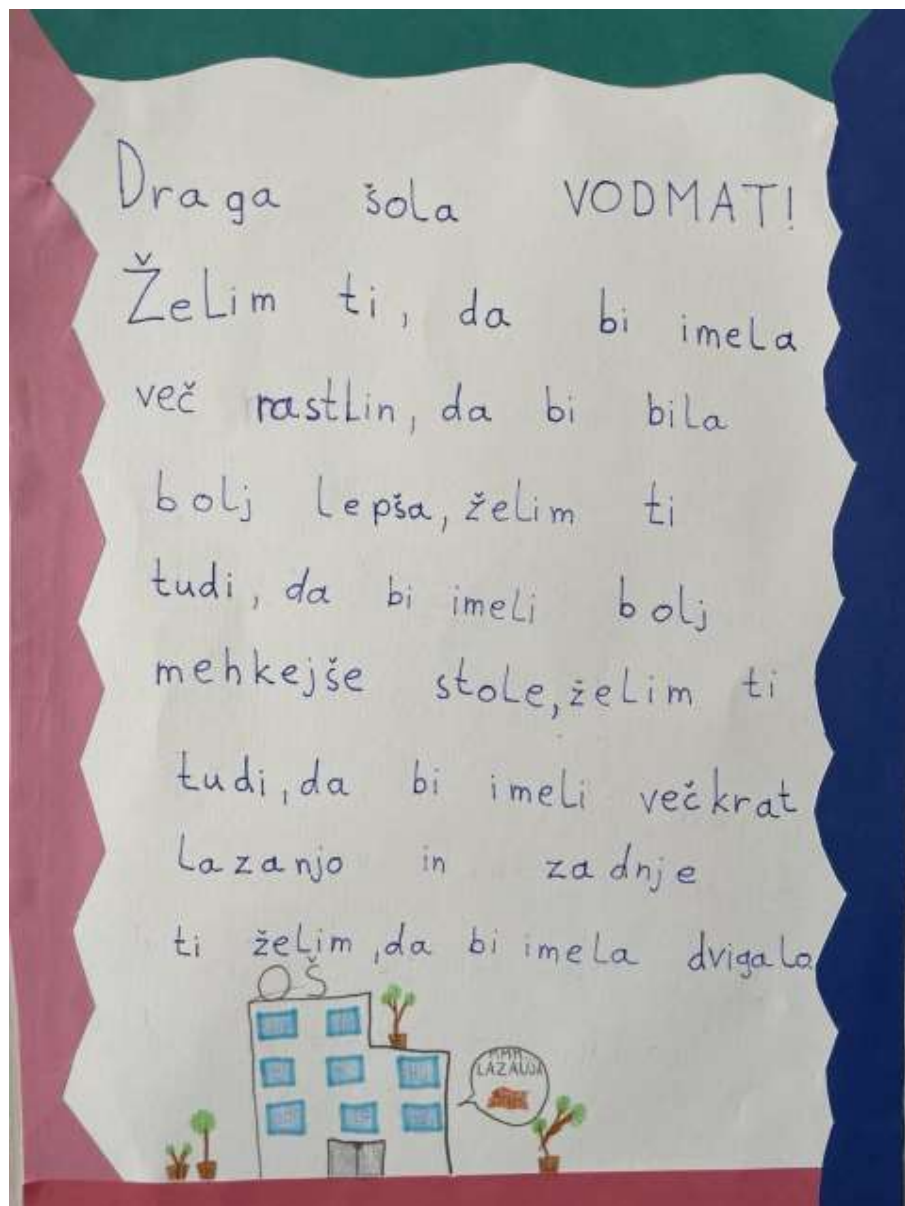
Voščila učencev 4.b razreda Osnovni šoli Vodmat ob 60 letnici.

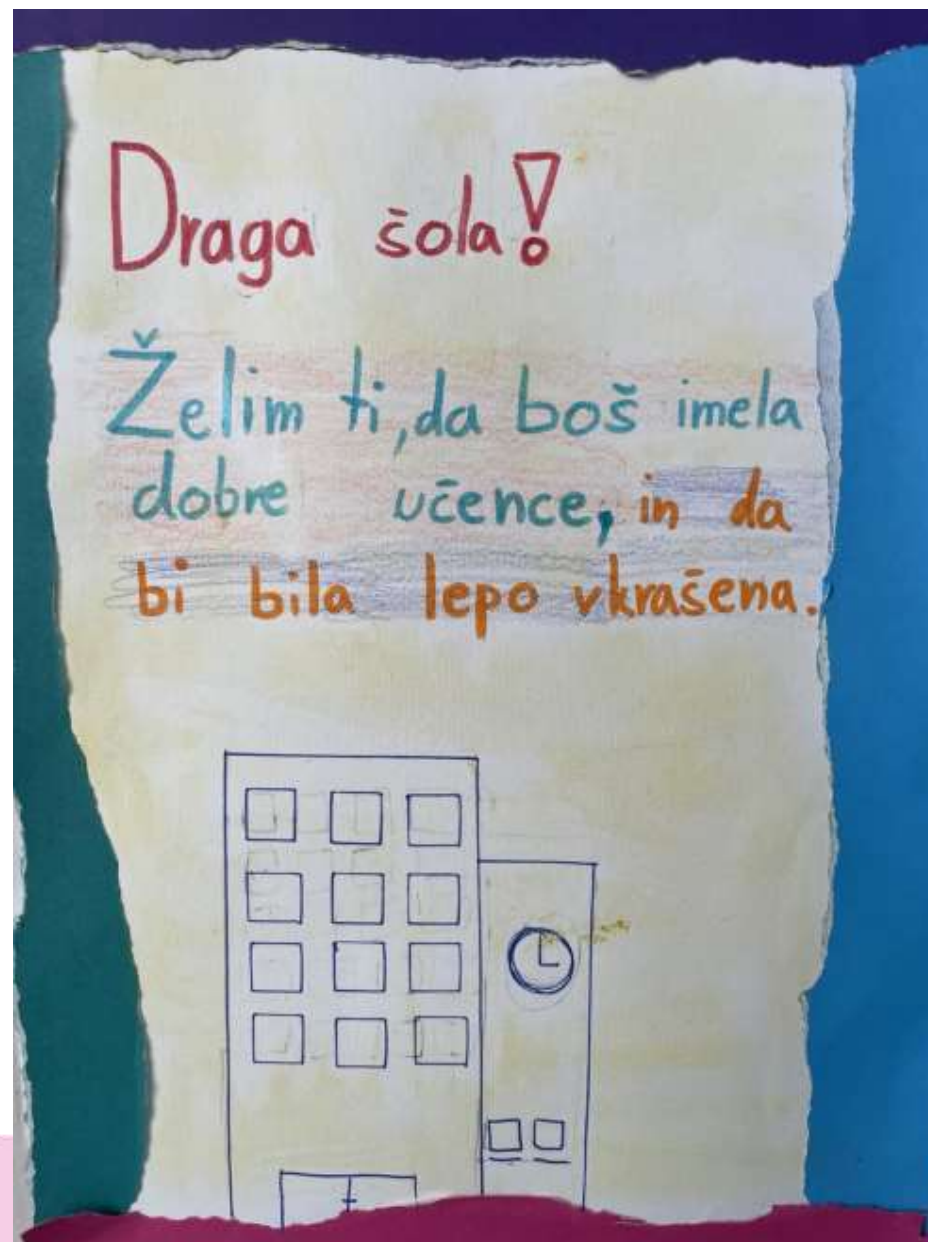
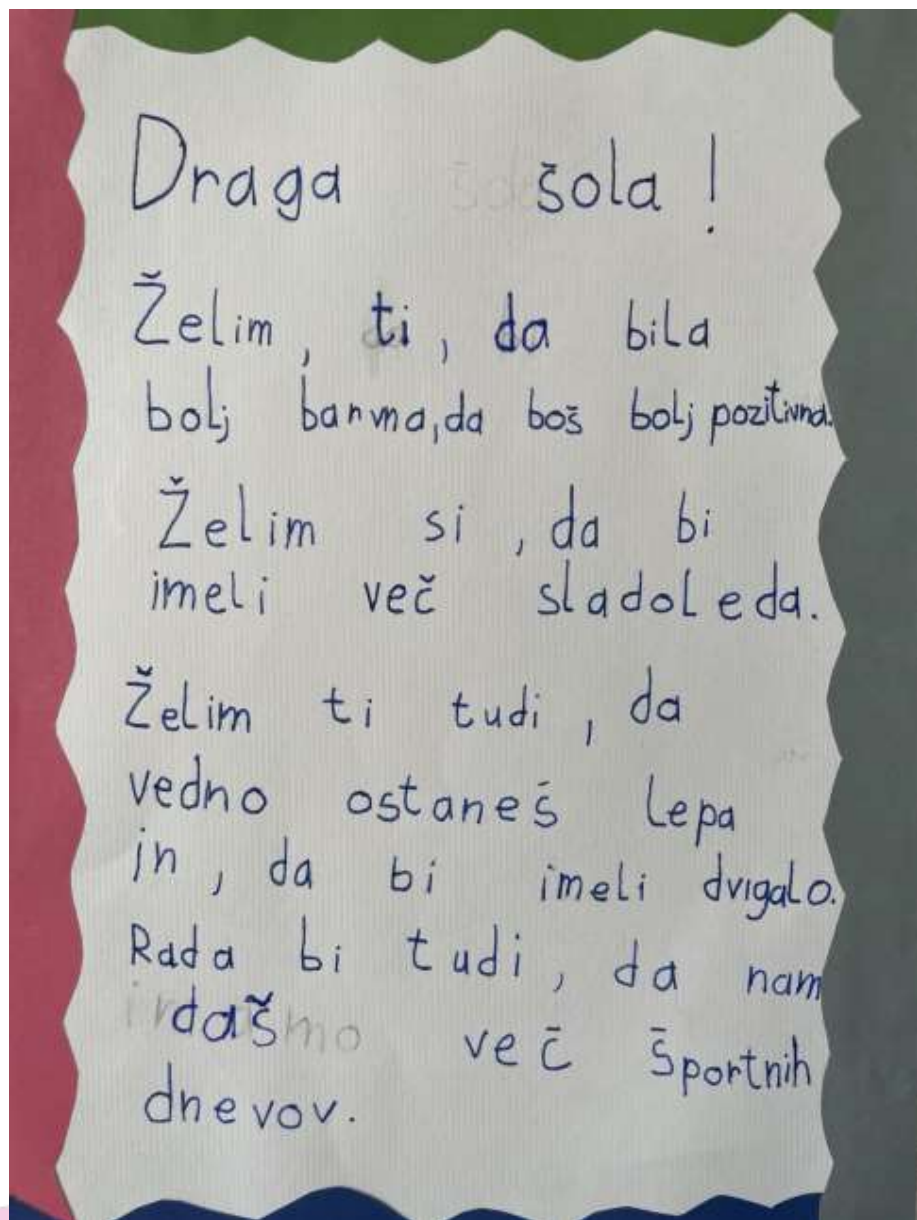
Voščila učencev 4.b razreda Osnovni šoli Vodmat ob 60 letnici.

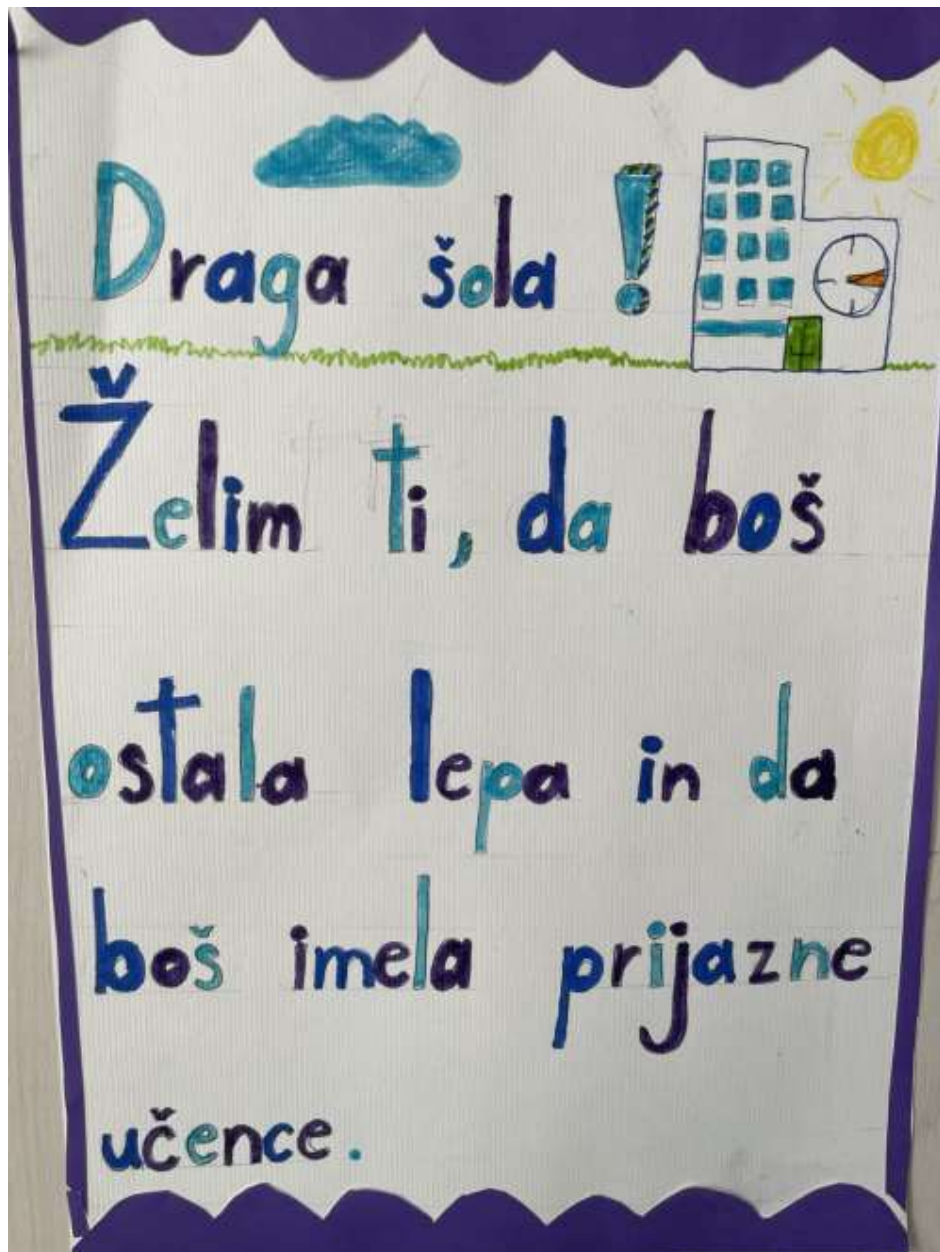
Voščila učencev 4.b razreda Osnovni šoli Vodmat ob 60 letnici.

Voščila učencev 4.b razreda Osnovni šoli Vodmat ob 60 letnici.

Voščila učencev 4.b razreda Osnovni šoli Vodmat ob 60 letnici.

Učiteljica vpraša učenca koliko je visoka šola? On ji odgovori dva metra. Učiteljica vpraša zakaj ravno toliko? Učenec reče, ker jo imam čez glavo.

Janezek vpraša očeta: »Očka se znaš podpisat v temi?«. Oče reče: »Seveda!«. No, potem pa ugasni luč in se mi podpiši v beležko.

V šoli pozvoni telefon.
Glas: »Danes pa našega Janezeka ne bo v šolo.«.
Učiteljica: »Kdo pa kliče?«.
»Moj oče«, se oglasi Janezek iz telefona.

Polž in želva se zaletita. Takoj prihiti policist in vpraša, kako se je to zgodilo. Želva mu odvrne: »Vse se je zgodilo tako hitro, da še sama ne vem, kako.«

Klemen je zamudil pouk. Ko se je vzpenjal po stopnicah, je srečal ravnatelja, ta pa je pogledal na uro in jezno rekel: »Deset minut prepozen!« »Jaz tudi!« mu odvrne Klemen.

